

Bilag I.

Til Justitsministeriet.

Idet Bestyrelsen bringer det høje Ministerium sin ærbødige Tak for, at Udkastet til Lønningslov for Fuldmægtige hos Underretsdommere og Retsskrivere udenfor København er sendt Bestyrelsen til Erklæring, skal den herved tillade sig at bemærke følgende:

Da mange af de nuværende Underretsdommere forud have været ansatte som Fuldmægtige ved Retsbetjentkontorer, har Foreningen særligt Kendskab til Spørgsmaalet om Fuldmægtigenes Stilling, set saavel fra Embedets som fra Befolkningens Side, hvilket Forhold ogsaa ofte har været diskuteret paa Foreningens Møder. Grundet paa dette Kendskab tror Bestyrelsen at kunne udtale, at den Omstændighed, at det har været tilladt Fuldmægtigene at udøve privat juridisk Virksomhed i det hele taget ikke har haft skadelig Indflydelse paa Styrelsen af *Embederne*, og at Fuldmægtigene ikke i denne deres Virksomhed have været favoriserede af Embedsmændene, saaledes at deres Bestillinger til Retskontoret ekspederedes forud og lempeligere, medens det snarere har været Tilfældet, at mange Embedsmænd endog have været særlig agtsomme paa, at der ikke skulde blive taget noget saadant Hensyn til Fuldmægtigenes Forretninger. Fremdeles tør det anses for givet, at det indgaaende Kendskab, som Fuldmægtigene erhverve til Befolkningen ved deres private Virksomhed, i mange Tilfælde har været af stor Betydning for deres Principaler, ligesom den Uddannelse, der er bleven de Fuldmægtige til Del, som have haft private Forretninger, har været en udmærket Forskole for deres senere Virksomhed, naar de selv var blevene Underretsdommere, idet de have været vant til at træde i Forbindelse med og forhandle med Folk af alle Lag og saaledes ere blevene særligt skikkede til at forstaa og vinde Tillid hos Befolkningen. Bestyrelsen formener, at den nu bestaaende Ordning paa ingen Maade virker skadeligt, men at der igennem den i det hele taget er tilflydt Befolkningen en paalidelig og forholdsvis billig juridisk Vejledning og Hjælp ved Ordningen af mange Retsforhold, ligesom der neppe blandt Befolkningen er nogen Utilfredshed med det bestaaende eller Misfornøjelse med den Maade, hvorpaa de fleste Fuldmægtige have røgtet deres Stilling og varetaget deres ofte vanskelige og altid betydningsfulde Hverv.

Hvad *Underretsdømmerne selv* angaar, maa det imidlertid erkendes, at det vil have sin Fordel at have faste af Staten eller Ministeriet ansatte Fuldmægtige, paa hvilke en ikke ringe Del af Ansvar for de til Embedet henlagte Forretninger overgaar, thi Forretningerne paa deres Kontorer ere voksede og udvidede i en overordentlig betydelig Grad, siden de nuværende Øvrighedskredsers Størrelse fastsloges, saa at det bliver stadig vanskeligere for dem, som selv maa passe den egentlige Dommergerning og Forhørsvirksomhed, at bevare et saadant Kendskab til de øvrige Forretninger, at de selv kunne lede disse og følge dem saaledes, at Ansvar med Rette kan lægges over paa dem. Særlig naar den nye Lov om Retspleje træder i Kraft, vil der stilles store Krav til Ledelsen af den egentlige Retspleje og navnlig fordres, at Dommeren udelukkende i hele Dage kan hengive sig hertil, hvilket vil forhindre, at han kan følge intensivt med i alt Skifte- og Tinglæsningsvæsenet vedrørende.

Naar Bestyrelsen dog ikke mener at kunne give Udkastet sin fulde Tilslutning, grunder dette sig paa Betragtninger over, hvad der, saafremt Udkastet ophøjes til Lov, kan ventes som Tilgang til Pladserne som Fuldmægtige i Forhold til den nuvæ-